

Medium

Search

Desi Stack · Following

Skin In The Game

Original draft of an article in Marathi in the newspaper Sakal

3 min read · Just now

Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

[Share](#)

... More

तिसरा मेंदू

भा रतन लोकांका सरकारी यंत्रणावरूपे
विश्वास केवळ अकार्यसमेत मुळेचे
नाही, तर जगवादारीच्या अवासामुळे
देखील खिललिला झाल आहे. जरा बाकाकानी पाचा.
अरोग्यमंजी स्वतः या कुरुद्यांपांवर डगवार नामांकित
खासगी श्वासाभ्यासध्ये करून घेताव, तर कोट्यावधी
स्वर्वसामान्य लोक सरकारी शाळालाय्यांवरीं गर्दी तांत्र
पाहत याहेत. शिरोगमंजी आठवाले मुळे सरकारी
शाळालय्यांवरी घालतात. मानुषांचेचा आश्रम घर्याण
मानवच आहे; पन त्याच्या अंमलव्याजावीही हिस्क
स्वरूप देणारांवी मुळे कुरुल्या माथ्यमार्या शाळेत
सिकतात? हे सर्व बघून प्रसिद्ध विचारवेत अणि
लेउक नसीब निकोलेस तांत्रे यांची विचारलेसा
एक धरधार प्रसन आठवालो, 'जो आर्किटेक्ट-विलास
स्वतः निर्मिलेला इमारतीचा हायलाई तयार होत नाही,
त्याच्यावर तुम्ही विश्वास ठेवाल क?' तर आवाई
स्वरूप आहे. पन हा साधा नियमांवी अनेकांना दुरुप्रिय
केले जातो. तांत्रे यांचे तरच आहे की, जो सरल
देतो किंवा निर्णय घेतो, त्याच्यावर त्या निर्णयांचे
प्रत्यक्ष परिणामांवी यायला हवेत, तरच तो त्याचे काम

जावे त्याच्या वंशा तेव्हा कळे

गोपीयनी करेल, हींच संकेतना आहे 'स्क्रिन इन द गेम' या मैटल मॉडिल (प्राप्ति) अथवा विचारविज्ञानी, जर एखाद्यात्र त्याच्या निर्णयाच्या यशस्वी घेय मिळत असेल, तर संघर्ष अपयासाची जबाबदारीही त्यानेच घ्यायल हवी, रस्ते विभागाच्या अधिकाऱ्यांना, त्यांनी 'पास' केलेल्या रस्त्यांकांनु दुखविकलन नेहमी प्रवास कायलाल घाण पाहाऱे, तरच रस्त्यांची गुणवत्ता युग्माते पुरापेल, नाही का? या मैटल कॉर्पोरेशनी इतर काही उद्याहरणे नाही, जेव्हा एकात्र मंसारात व्यापक स्थानावे फैसे आलेल्या स्टार्टअप्समध्ये युक्तीको, तेव्हा गुणवृक्षकदार त्याच्यावर अधिक विस्तार घेणारात, कारण तेव्हे 'स्क्रिन इन द गेम' हे तत्त्व लागू पडते याच्या उल्ट, काही कंपन्यांने प्राप्तु (सीईओ), घंटावार किंतुही नुकसान होत असल तरी घरेलूपासाठी घेत राहतात आणि वेळासाठी कंपनी डुबूक्यांनी निष्पूर्णही जातात, कारण त्यांची वैयक्तिक 'गुणवृक्ष' नसेत. याविशेषी शाळांमध्ये 'पोपक आहार' योजना काढल्याच्या जातात, तरी एक बनवायशक्तीची कोणी वाहारचा आवारी नेमले जात नाही. विद्यार्थ्यांच्यां आयाच ते कम करतात. आणि बनवायशक्ते असावित आपलेच मूळ खाणार असल्याने चांगला दर्जी राखले जातो. काहीविंद विस्तृत-कॉर्पोरेशन-संलग्नांना फक्त इतरांनी

सरले देतात, पण त्यांनी मुख्यमंत्रीलेट्या ठिकाणी स्वतः
पैसे गुंतवत नाहीत. अशा सल्लाखाचा कडवा उघाऱ्या? त्यांचं
“स्किन” तिथे नसत. पण जे विस्तरेक श्वता
त्या रोपायल्ये युंतवत्युक करतात, त्यांच्या शिक्कासाठी
अधिक जवाबदार, विशायापूर्वक असतात. त्यांच्या
निर्वाचित परिसामध्ये त्यांच्या स्वतःच्या विशावाब होते.
त्यांमध्ये लालाडेलेट्री प्रभावित असतो.

एवं यदा 'पात्रों' चा कार्यकर्ता जर शास्त्रानुसार येऊन प्राप्तीय भासात दोन दिवस कार्यक्रम करून निष्पूत जात असेल, तर त्याला काय समजारार? पण जो कार्यकर्ता त्या गालात राहतो, तिथेहे रस्ते, दवाखाणे, वाची याच्या चांगल्या वाईट गोडीचा भाग असतो, त्याचे निर्णय त्याच्या योजना अधिक समर्पक असतात. आपल्या अदरस्वाऱ्यां असेलेले राजे, छप्परीला शिवाय महाराज, राणा प्रताप, वोलेले बाबूजीहावे हे महाराजे देव राजा, लंदाडीकर ओमस असेही रूपाने आखिलेल्या समस्तीचा, योजनाचा घेट परिणामात त्याच्या आपुच्यावरीही होणार असतायने निर्णयांची संसृष्टी ज्याबदारी त्याच्यावर असायची. ही असायान्तर प्रधाराही पाणू त्यांचे मैनेंटेंडेंट मग जीवाशर उदासी होऊन साध घायचे. आपुनिक भासातच भविष्यात कैवळ नवकल्पनांचा आणि वाढीवर अवलंबन नाही.

त विस्वासापरदेवीलाल आहे. संस्थावर, नेतृत्वावर,
आणि एकमेकवर. विस्वास निर्माण होतो तेव्हा,
जेव्हा निर्णय घेणारे लोक त्या निर्णयाचे परिणाम
स्वरूप भोक्तुनारा. 'स्क्रिंग इ ड गेम' हे मेटल माइल
आपल्याला एक पुत्राना सर्व अभियंता करते. ते
म्हांजे ज्ञान फारवडा तुमचा असेल, तेव्हा नुकसानही
तुमच्या असायका हव.

“विन इ दे नेम” हो केवल सरकारी, सामाजिक, व्यावसायिक किंवा आर्थिक उत्तराधिपति भेषणाची गोष्ट नाही, तर तो एक नैतिक जबाबदारीची चौकट आहे. तुम्ही न्या निर्णयाचा इतरांवर परिणाम करता आहात, त्याचे काही परीक्षण तुमच्यावरी हवेल, तेव्हा तुमने निर्णय घेण्याचे वर्तन पास्टरकी, संवेदनशील आणि विश्वासार्ह होते. जेव्हा दुसऱ्यात निमत मोजावेता लग्बळ निर्णय घेणे सरकार असत, तेव्हा खाच्या नेतृत्वाची खरी कसेटी सुरु होते. या मेटल लालिची कसेटी एकदम सोपी आहे, “ठर मी चुकलेले, तर त्याची शिक्षा मलावू मिळवारा आहे का? याची शिक्षा माझी तोराती आंदोलन का?” जोपर्यंत सतेच्या स्वामीरां असलेले लोक होते अस प्रामाणीक उत्तर देत नाहीत, तोपर्यंत कुठेतील नुकतांच बोधलेला पूळ हुन्हा केसमधू राखो!!

जावे त्याच्या वंशा तेळ्हा कळे

भारतात लोकांचा सरकारी यंत्रणांवरील विश्वास केवळ अकार्यक्षमतेमुळे नाही, तर जबाबदारीच्या अभावामुळे देखील खिळखिळा झाला आहे. जरा बारकाईने पाहा. आरोग्यमंत्री स्वतःच्या कुटुंबीयांवर उपचार नामांकित खासगी रुग्णालयांमध्ये करून घेतात, तर करोडो सामान्य लोक सरकारी रुग्णालयांतील गर्दीत वाट पाहत राहतात. शिक्षणमंत्री आपली मुले सरकारी शाळांमध्ये घालण्याचे

सोडून, 'पॉश' आंतरराष्ट्रीय शाळांमध्ये घालतात. मातृभाषेचा आग्रह धरणे मान्यच आहे पण त्याच्या अंमलबजावणीस हिंसक स्वरूप देणाऱ्यांची मुळे कुठल्या माथ्यमांच्या शाळेत शिकतात? हे सर्व बघून प्रसिद्ध विचारवंत आणि लेखक नसीम निकोलस तालेब यांनी विचारलेला एक धारधार प्रश्न आठवतो, “जो आर्किटेक्ट-बिल्डर स्वतः निर्मिलेल्या इमारतीत राहायला तयार होत नाही, त्याच्यावर तुम्ही विश्वास ठेवाल का?” उत्तर अगदी स्पष्ट आहे, पण हा साधा नियमही अनेकदा दुर्लक्षित केला जातो. तालेब यांचे तत्त्व आहे की, जो सल्ला देतो किंवा निर्णय घेतो, त्याच्यावर त्या निर्णयांचे प्रत्यक्ष परिणामही यायला हवेत, तरच तो त्याचे काम गांभीर्याने करेल. हीच संकल्पना आहे ‘स्किन इन द गेम’ या मेंटल मॉडेल (मनःप्रारूप) अथवा विचारचित्राची. जर एखाद्याला त्याच्या निर्णयाच्या यशाचं श्रेय मिळत असेल, तर संभाव्य अपयशाची जबाबदारीही त्यानेच घ्यायला हवी. रस्ते विभागाच्या अधिकाऱ्यांना, त्यांनी ‘पास’ केलेल्या रस्त्यांवरून दुचाकीवरून नेहमी प्रवास करायला भाग पाडले तरच रस्त्यांची गुणवत्ता सुधारेल, नाही का? या मेंटल मॉडेलची इतर काही उदाहरणे पाहुयात.

जेव्हा एखादा संस्थापक स्वतःचे पैसे आपल्या स्टार्टअपमध्ये गुंतवतो, तेव्हा गुंतवणूकदार त्याच्यावर अधिक विश्वास ठेवतात. कारण तेथे ‘स्किन इन द गेम’ हे तत्व लागू पडते. याच्या उलट, काही कंपन्यांचे प्रमुख (सीईओ), धंद्यात कितीही नुकसान होत असलं तरी भरघोस पगार घेत राहतात आणि वेळप्रसंगी कंपनी डुबवून निघूनही जातात कारण त्यांची वैयक्तिक काहीच गुंतवणूक नसते.

गावोगावी शाळांमध्ये ‘पोषक आहार योजना’ चालवल्या जातात. त्यात अन्न बनवण्यासाठी कोणी बाहेरचा आचारी नेमला जात नाही. विद्यार्थ्यांच्या आयाच ते काम आळीपाळीने करतात. आपण बनवलेले अन्न आपलेच मूल खाणार असल्याने चांगला दर्जा राखला जातो.

काही वित्त-विश्लेषक-सल्लागार फक्त इतरांना सल्ले देतात, पण त्यांनी सुचवलेल्या ठिकाणी स्वतः पैसे गुंतवत नाहीत. अशा सल्ल्यांचा काय उपयोग? त्यांचं ‘स्किन’ तिथे नसतं. पण जे विश्लेषक स्वतः त्या शेर्समध्ये गुंतवणूक करतात, त्यांच्या शिफारसी अधिक जबाबदार, विचारपूर्वक असतात. त्यांच्या निर्णयांचा परिणाम त्यांच्या स्वतःच्या खिंशावर होतो त्यामुळे सल्ला देखील प्रामाणिक असतो.

एखादा गैरसरकारी संस्थेचा (एनजीओ) कार्यकर्ता जर शहरातून येऊन ग्रामीण भागात दोन दिवस कार्यक्रम करून निघून जात असेल तर त्याला काय समजणार? पण जो कार्यकर्ता त्या गावात राहतो, तिथिले रस्ते, दवाखाने, वीज याच्या चांगल्या-वाईट गोष्टींचा भाग असतो, त्याचे निर्णय त्याच्या योजना अधिक समर्पक असतात.

आपल्या आदरस्थानी असलेले राजे, छत्रपती शिवाजी महाराज, राणा प्रताप, थोरले बाजीराव हे महान योद्धे स्वतः लढाईत अग्रेसर असायचे. त्यांनी आखलेल्या समरनीतीचा, योजनांचा थेट परिणाम त्यांच्या आयुष्यावरही होणार असल्याने निर्णयांची संपूर्ण जबाबदारी त्यांच्यावर असायची. ही असामान्य धडाडी पाहून त्यांचे सैन्य देखील मग जीवावर उदार होऊन साथ द्यायचे.

आधुनिक भारताचं भविष्य केवळ नवकल्पनांवर आणि वाढीवर अवलंबून नाही, तर विश्वासावर देखील आहे. संस्थांवर, नेतृत्वावर, आणि एकमेकांवर. विश्वास निर्माण होतो तेव्हा, जेव्हा निर्णय घेणारे लोक त्या

निर्णयांचे परिणाम स्वतः भोगतात. 'स्किन इन द गेम' हे मेंटल मॉडेल आपल्याला एक पुरातन सत्य पुनर्रबिंबित करते ते म्हणजे जेव्हा फायदा तुमचा असेल, तेव्हा नुकसानही तुमचं असायला हवं.

'स्किन इन द गेम' ही केवळ सरकारी, सामाजिक, व्यावसायिक किंवा आर्थिक उत्तरदायित्व घेण्याची गोष्ट नाही तर ती एक नैतिक जबाबदारीची चौकट आहे. तुम्ही ज्या निर्णयांचा इतरांवर परिणाम करत आहात, त्याचे काही परिणाम तुमच्यावरही हवेत, तेव्हा तुमचं निर्णय घेण्याचं वर्तन पारदर्शक, संवेदनशील आणि विश्वासार्ह होतं. जेव्हा दुसऱ्याला किमत मोजायला लावून निर्णय घेणे शक्य असतं, तेव्हा खन्या नेतृत्वाची, जबाबदार नागरिकत्वाची, आणि नैतिक व्यावसायिकतेची खरी कसोटी सुरु होते. या मेंटल मॉडेलची कसोटी एकदम सोपी आहे, "जर मी चुकलो, तर त्याची शिक्षा मलाच मिळणार आहे का आणि ती भोगण्याची माझी तयारी आहे का?" जोपर्यंत सत्तेच्या स्थानावर असलेले लोक "हो" असं प्रामाणिक उत्तर देत नाहीत, तोपर्यंत कुठेतरी नुकताच बांधलेला पूल पुन्हा कोसळू शकतो!!

[Skin In The Game](#)
[Nassim Taleb](#)
[Mental Models](#)
[Sakal](#)
[Marathi](#)

[Following](#)

Published in Desi Stack

66 followers · Last published just now

Stories related to innovation and technology in India. Also includes discovering various aspects of ancient Indian Knowledge System.

[Edit profile](#)

Written by Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

1.8K followers · 2.1K following

PhD in Geometric Modeling | Google Developer Expert (Machine Learning) | Top Writer 3x (Medium) | More at <https://www.linkedin.com/in/yogeshkulkarni/>

No responses yet

...

Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

What are your thoughts?

More from Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD) and Desi Stack

 In ILLUMINATION Videos and Podcasts by Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

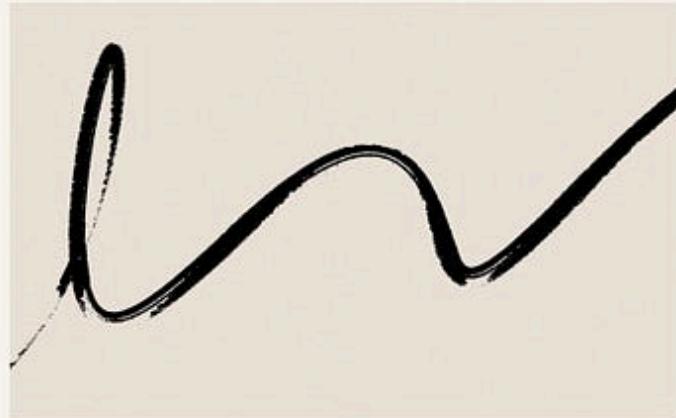
The Equation of True Happiness

Based on talks by Arthur C Brooks

Sep 17, 2023 164 1

...

In ILLUMINATION Videos and Podcasts by Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

Core concepts of Bhagavad Gita

Based on interview of Keshava Swami by Ranveer Allahbadia

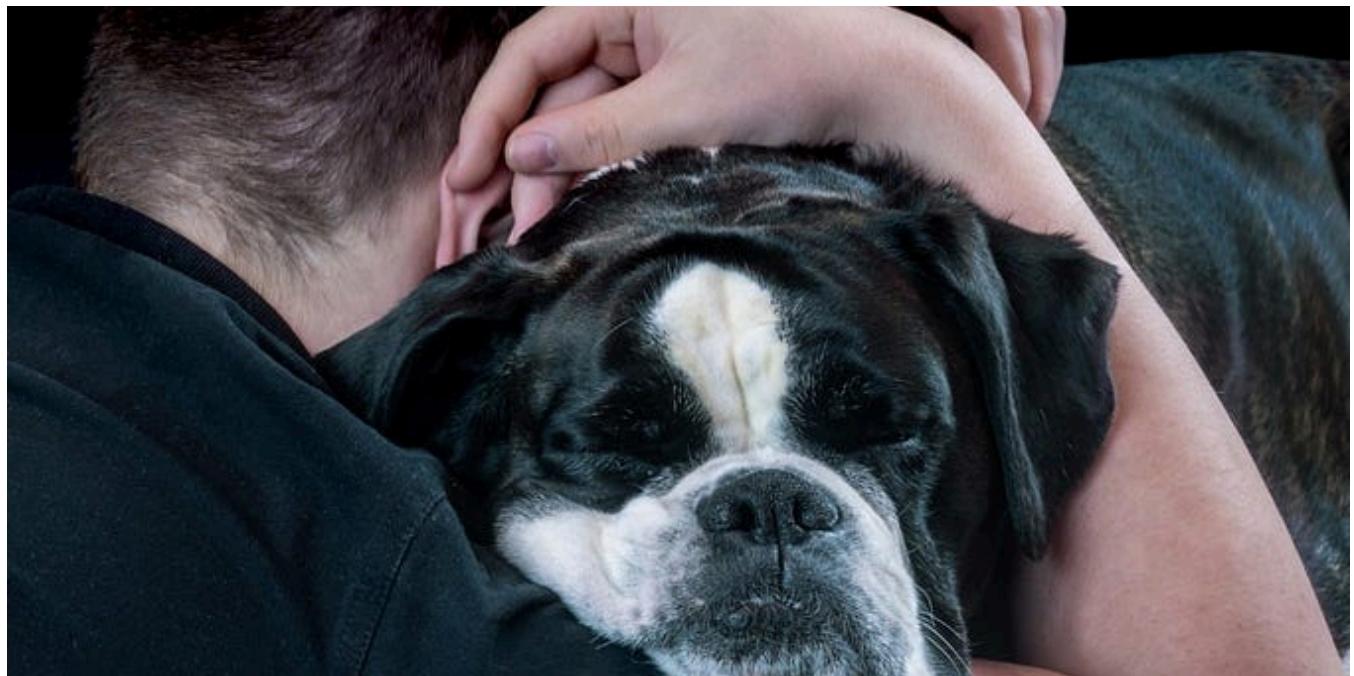
Nov 26, 2023

116

1

...

In Technology Hits by Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

Transformation by Hugging Face

Are you lost in the storm of these BERTs ie ALBERT, DistilBERT, RoBERTa etc? And these GPTs (1–2–3)? Don't understand how they work? What...

Nov 21, 2022

5

...

In Technology Hits by Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

Specs for ‘Chatbot on Knowledge Graph using Large Language Models’

Product Requirements Document with hints of Implementation

Dec 8, 2023

8

...

See all from Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

See all from Desi Stack

Recommended from Medium

Elizabeth M. Ellis, Ph.D.

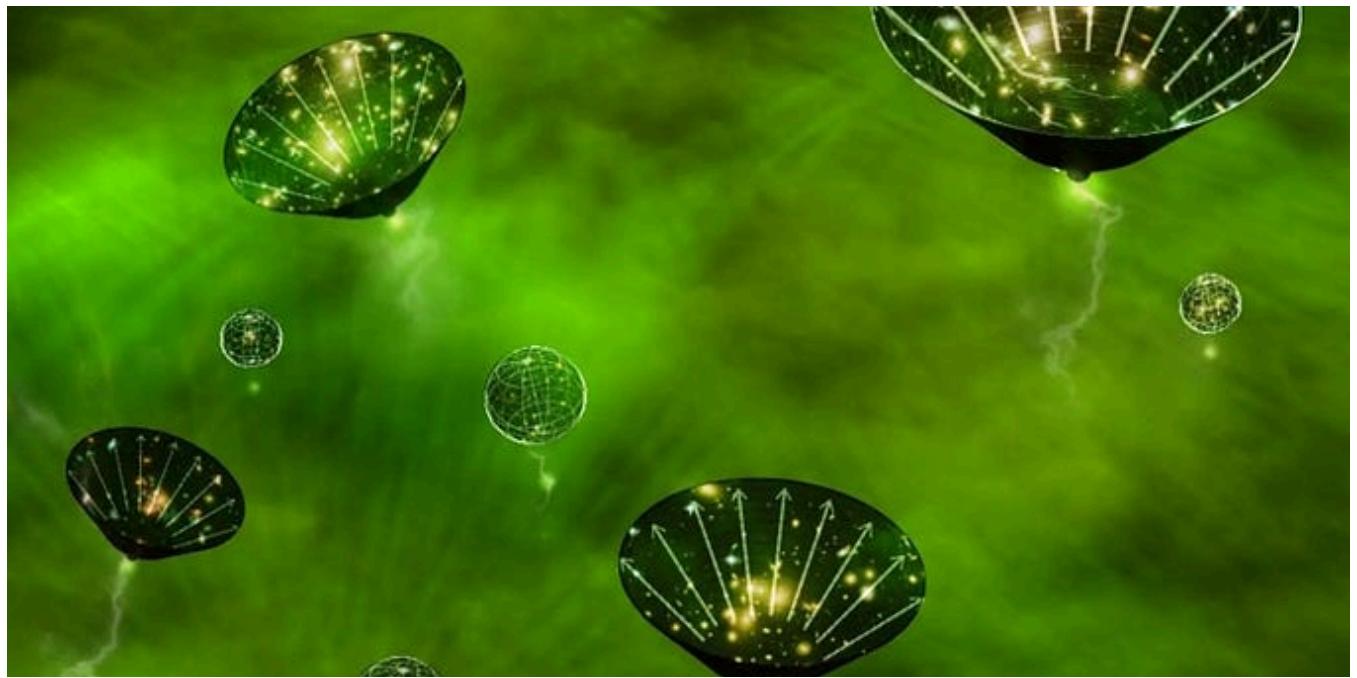
No, You Don't Have ADHD, and Here Are 5 Reasons Why.

For many months now, I have been reviewing numerous articles in the Mental Health Section of Medium that announce, "5 Hidden Signs That I..."

Jul 9 10.1K 454

...

In Starts With A Bang! by Ethan Siegel

Ask Ethan: Could our whole Universe be a black hole's interior?

Once you cross a black hole's event horizon, there's no going back. But inside, could creating a singularity give birth to a new Universe?

3d ago

830

10

...

Sohail Saifi

The Death of Agile: Why Tech Giants Are Abandoning Scrum and What They Use Instead

Remember when everyone was obsessed with Scrum? When every company had to have certified Scrum Masters and Agile Coaches? When two-week...

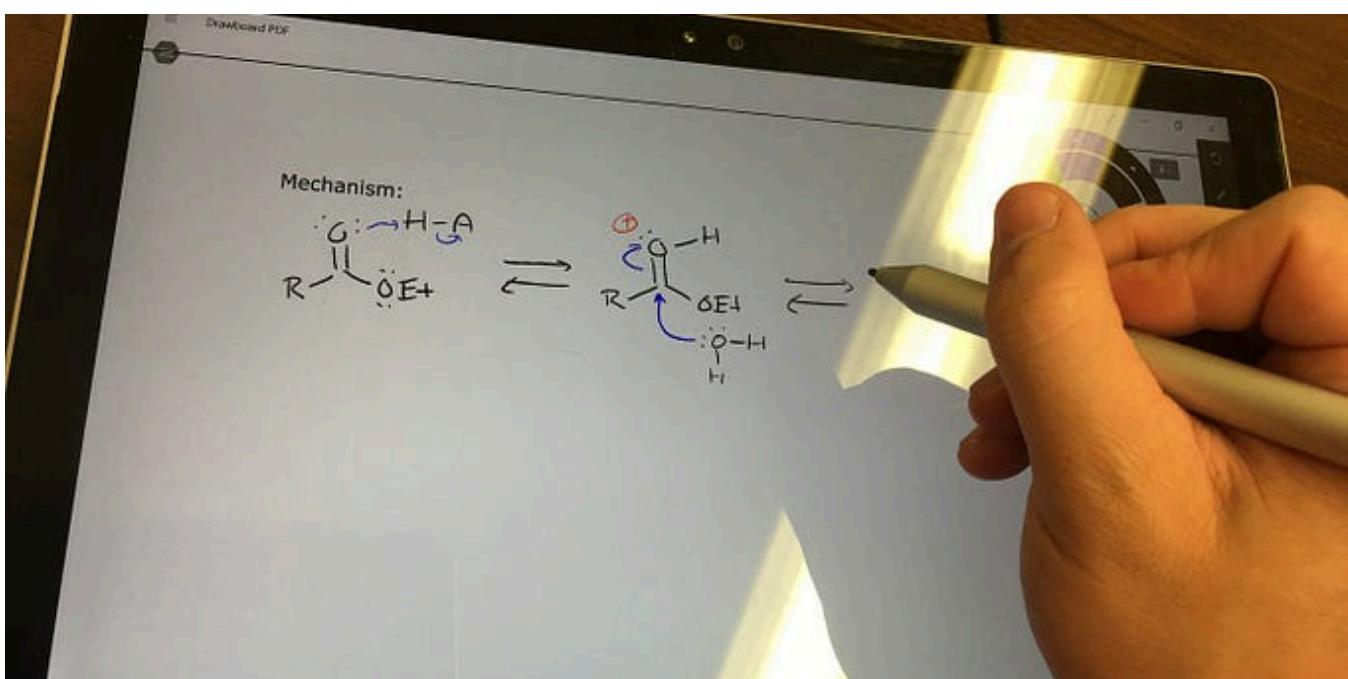
Jul 20

3K

152

...

In Science Spectrum by John Knight, PhD

What Makes Organic Chemistry So Difficult?

Organic chemistry can be hard, but it's not impossible if you know what you're walking into.

3d ago

429

21

...

Shankar Narayan

The Day Zelensky Went Too Far

It took a spy chief, grassroots outrage, and the international community to undo it.

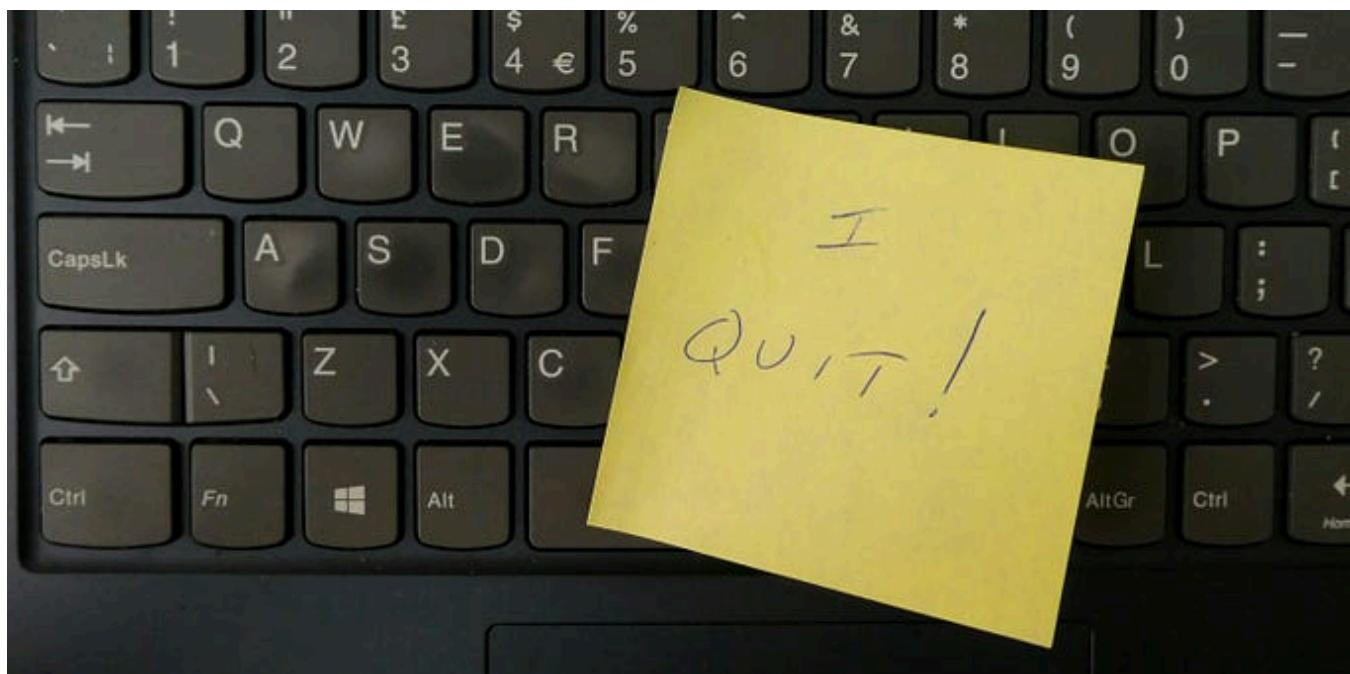
4d ago

2.9K

19

...

In Predict by iswarya writes

Why Are So Many Engineers Leaving Big Tech?

5d ago

116

6

...

[See more recommendations](#)